Siis tuleb heä heina aeg,
(2) Nilpu jooksel niiti mööda,
(1) Kahwad aga niiti niitma:
Katsub kaste heina tükki,
Otsib omale hörna heina tükki
Keaks ta saama piibu lehti.
Siis tuli wastu tutra*) tükki. (*mätlik?)
Nilpu hakkab niitma;
Nilpu niidab, perse kiidab.
Jättis pöösad pöörmata
Kaare alused kasuma.
Ise weel waatis üle öla,
Kas on kubjas tulemas,
Kas on poissi waatamas?
Ei ole kubjast tulemas,
Ei ole poissi waatamas.
Wiskas wikati ölale,
Kahmis raua kaenlasse;
Siis lääb küttes küüni poole,
Jälga lastes lau poole;
Lõikab leiba wiilukese,
Ja määris wöid wiilukese pääle:

Wöttis kala karbi seest
Kaks silku karbi seest.
Sun tal söie, silmad waatwad:
Kartis kubjast tulewat,
Kartis kubjast nägewat.
Kubjas kurat kawal mees,
Kubjas aga seisis seina taga,
Oli aga pölwel pöösa taga.
Nilpu hakkas jooksma,
Kubjas Nilpu karwu kinni;
Nilpu ajas peened pillilood,
Tasasemad tantsi lood,
Wödusad wölbi walla lood:
Kulla kubjas! kuule palwet,
Armas kubjas lase lahti!
Mina lään lustiga luule,
Lõbusasti löppu laidu.
Ise-ga hakkas walda wandma:
Kurat aga wötku wölbi walla,
Kurat wötku wölbi walla poisid,
Need ei pea minst midagit.
Waata kudas Nilpu heina teeb